

4. Ent asjanda, et kaiblet sa,
Nink höikat foolnut ohhoga;
Ei kosta ilm sull' middake,
Ei lausu haud ka sõnnake;
Ei kuulta siinna finno kaiblemist,
Ei näatta säält so ikmist, waidlemist.

5. Oh, arwa sänd rähhule,
Nink üllenda meelt taiwate,
Kost ukt toop sulle sõnumid,
Et lõitas säält so ommatsid,
Ke omma uinunu sin Issandan,
Nink virgunu säält omman Jummalan.

6. So armas höim ei olle siin,
Ta ello paik om taiwa liin;
Ent eht ful engli farnane,
Om fiski ta so ommane;
Ei olle armo keüdus kakkatu;
Se surman kindmambast om fölmatu.

7. Mes mulda pant, om ilma pörm,
Ent kelle verra waidlep arm,
Se om siist taiwa töstetu,
Nink Issa üska västetu,
Kun eggas püssart árra pühhitas,
Mes siin sen hääda orrun iktetas.

8. Ka taiwa ello önsussen
Nink Issa palge selgussen

Om finno höimo arm nink hool.
Jes heljumata finno pool.
Ei olle sult ta sündda kānetu,
Ehk temima palge sull' kül pedetu.

9. Ta te-käük olli löppetet,
Täll' taiwan koddo walmistet,
Kun täl om wainast wabbaus,
Täll' tassutas ta waggaus;
Kun temimast oht nink wallo keletu,
Nink surm om ellust árra-neleut.

10. Sest tösta omme silmi täält,
Ka kesset toolja haudu väält
Jes finna, kun me essa-ma
Nink iggawenne korjus ka;
Kun antas rõomsat jálle näggemist
Nink Jesu hõlman rahho hengamist.

11. Säält saav so sündda nink so su
Sis vastfest laulust täüdetu,
Jes kitma omma Jummalat
Nink Jesust, ello Issandat,
Kelt surma wäaggi árra-wäretu,
Surm esst uspjill' ellus kānetu.

G. M.